

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 568

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 noiembrie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
197. — Lege pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal.....	1-2	Decizia nr. 211 din 1 noiembrie 2000 cu privire la constituționalitatea prevederilor art. I pct. 10 și pct. 14 din Legea pentru modificarea și completa-rea unor dispoziții din Codul penal.....	3-6
441. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal.....	3	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.063. — Hotărâre privind acoperirea unor cheltuieli ale unor instituții și unități de interes public.....	6-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Codul penal al României, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 75 alineatul 1, litera b) va avea următorul cuprins:**

„b) săvârșirea infracțiunii prin acte de cruzime, prin violențe asupra membrilor familiei ori prin metode sau mijloace care prezintă pericol public;“

2. **La articolul 112, după litera f) se introduce litera g) cu următorul cuprins:**

„g) interdicția de a reveni în locuința familiei pe o perioadă determinată.“

3. **După articolul 118 se introduce articolul 118¹ cu următorul cuprins:**

„Interdicția de a reveni în locuința familiei pe o perioadă determinată

Art. 118¹. — Când persoana condamnată la pedeapsa închisorii de cel puțin un an pentru loviri sau orice alte acte de violență cauzatoare de suferințe fizice și psihice, săvârșite asupra membrilor familiei, dacă instanța constată că prezența acesteia în locuința familiei constituie un pericol grav pentru ceilalți membri ai familiei, poate lua față de această persoană măsura interzicerii de a reveni în locuința familiei, la cererea părții vătămate. Această măsură poate fi luată pe o durată de până la 2 ani.“

4. După articolul 149 se introduce articolul 149¹ cu următorul cuprins:

„Membru de familie Art. 149¹. — Prin *membru de familie* se înțelege soțul sau ruda apropiată, dacă aceasta din urmă locuiește și gospodărește împreună cu făptuitorul.“

5. La articolul 180, după alineatul 1 se introduce alineatul 1¹ cu următorul cuprins:

„Faptele prevăzute la alin. 1 săvârșite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.“

6. La articolul 180, după alineatul 2 se introduce alineatul 2¹ cu următorul cuprins:

„Faptele prevăzute la alin. 2 săvârșite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă.“

7. La articolul 180, alineatele 3 și 4 vor avea următorul cuprins:

„Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În cazul faptelor prevăzute la alin. 1¹ și 2¹ acțiunea penală se pune în mișcare și din oficiu.“

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală, producându-și efectele și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.“

8. La articolul 181, după alineatul 1 se introduce alineatul 1¹ cu următorul cuprins:

„Fapta prevăzută la alin. 1 săvârșită asupra membrilor familiei se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.“

9. La articolul 181, alineatele 2 și 3 vor avea următorul cuprins:

„Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În cazul faptelor prevăzute la alin. 1¹ acțiunea penală se pune în mișcare și din oficiu.“

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală, producându-și efectele și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.“

10. La articolul 197, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Actul sexual, de orice natură, cu o altă persoană, prin constrângerea acesteia sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.“

11. La articolul 197 alineatul 2, după litera b) se introduce litera b¹) cu următorul cuprins:

„b¹) victima este membru al familiei;“

12. La articolul 197, alineatul 5 se abrogă.

13. La articolul 198, titlul marginal al articolului va avea următorul cuprins:

„Actul sexual cu un minor“

14. La articolul 198, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

„Actul sexual, de orice natură, cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 15 ani se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani.“

Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual, de orice natură, cu o persoană între 15—18 ani, dacă fapta este săvârșită de tutore sau curator, ori de supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosind calitatea sa.“

15. La articolul 198, alineatul 5 se abrogă.

16. La articolul 202, după alineatul 1 se introduce alineatul 2 cu următorul cuprins:

„Când actele prevăzute la alin. 1 se săvârșesc în cadrul familiei, pedeapsa este închisoarea de la unu la 3 ani.“

17. La articolul 305, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Săvârșirea de către persoana care are obligația legală de întreținere, față de cel îndreptățit la întreținere, a uneia dintre următoarele fapte:

a) părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, expunându-l la suferințe fizice sau morale;

b) neîndeplinirea cu rea-credință a obligației de întreținere prevăzute de lege;

c) neplata cu rea-credință, timp de două luni, a pensiei de întreținere stabilite pe cale judecătorească,

se pedepsește, în cazurile prevăzute la lit. a) și b), cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă, iar în cazul prevăzut la lit. c), cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.“

18. Articolul 306 va avea următorul cuprins:

„Relele tratamente aplicate minorului

Art. 306. — Punerea în primejdie gravă, prin măsuri sau tratamente de orice fel, a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către părinți sau de către orice persoană căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.“

19. La articolul 314, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, în orice mod, a unui copil sau a unei persoane care nu are puțința de a se îngriji, de către acela care o are sub pază sau îngrijire, punându-i în pericol iminent viața, sănătatea sau integritatea corporală, se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani.“

Art. II. — Codul penal al României, cu modificările aduse prin prezenta lege, va fi republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 septembrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea
și completarea unor dispoziții din Codul penal**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 9 noiembrie 2000.
Nr. 441.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E**CURTEA CONSTITUŢIONALĂ****D E C I Z I A Nr. 211**

din 1 noiembrie 2000

**cu privire la constituționalitatea prevederilor art. I pct. 10 și pct. 14 din Legea
pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal**

În temeiul art. 144 lit. a) din Constituție și al art. 17 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, Guvernul, prin Adresa nr. 5/8.253/M.I. din 13 octombrie 2000, a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal, lege adoptată de Senat la 25 septembrie 2000, iar de Camera Deputaților la 3 octombrie 2000 și trimisă Guvernului la 10 octombrie 2000, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale.

Sesizarea constituie obiectul Dosarului nr. 311A/2000.

În sesizare se arată că dispozițiile art. 197 alin. 1 și cele ale art. 198 alin. 1 și 2 din Codul penal, astfel cum acestea au fost modificate prin legea criticată, în condițiile în care dispozițiile art. 200 din Codul penal, privitoare la relațiile sexuale între persoane de același sex, au rămas nemodificate, sunt contrare prevederilor art. 1 alin. (3) și celor ale art. 16 alin. (1), raportat la art. 4 din Constituție.

Pe baza interpretării acestor dispoziții se consideră că în viitor nu se va mai face o diferențiere, sub aspectul tratamentului penal, între actele sexuale săvârșite între persoane de sex diferit și cele săvârșite între persoane de același sex. Dispozițiile legale criticate absorb în conținutul lor unele dispoziții ale art. 200 din Codul penal, și anume: în art. 197 alin. 1 au fost preluate dispozițiile din art. 200 alin. 3, care se referă la acte sexuale săvârșite cu o persoană aflată în imposibilitatea de a se apăra ori de a-și exprima voința sau prin constrângere, iar în art. 198 alin. 1 au fost preluate, în parte, dispozițiile art. 200 alin. 2, referitoare la fapta majorului de a avea relații sexuale cu un minor.

Se mai subliniază, în sesizarea de neconstituționalitate, că noua reglementare, deși a extins sfera actelor sexuale

incriminate prin art. 197 și 198, nu a adus nici o modificare dispozițiilor art. 200 din Codul penal privind relațiile sexuale între persoane de același sex, creându-se astfel discriminări pe criterii de sex, pe de o parte, sub aspectul sferei persoanelor care au săvârșit astfel de infracțiuni, iar pe de altă parte, sub aspectul tratamentului sancționator, încălcându-se dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Astfel, cu privire la discriminarea pe criteriu de sex, sub aspectul sferei persoanelor care au săvârșit infracțiuni privitoare la viața sexuală, în sesizare se arată că, potrivit art. 198 alin. 2 din Codul penal, modificat prin legea criticată, actul sexual cu o persoană de același sex ori cu o persoană de sex diferit, care are vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani, dar numai dacă fapta este săvârșită de tutore, curator, supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator. În schimb, potrivit art. 200 alin. 2 din Codul penal, se pedepsesc relațiile sexuale între persoane de același sex, dacă fapta este săvârșită asupra unui minor care are vârsta între 15 și 18 ani, indiferent de calitatea făptuitorului, iar pedeapsa este de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi. Rezultă de aici că actele sexuale între persoane de sex diferit, cu un minor între 15 și 18 ani, nu se pedepsesc decât dacă sunt săvârșite de persoanele arătate la art. 198 alin. 2, pe când actele între persoane de același sex, cu un minor între 15 și 18 ani, se pedepsesc indiferent de calitatea subiectului activ. În felul acesta s-a creat, în opinia autorului obiecției de neconstituționalitate, o discriminare pe criteriu de sex, ceea ce contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi, raportat la art. 4, în care sunt stabilite criteriile egalității în drepturi.

Cu privire la discriminarea sub aspectul tratamentului sancționator pentru unele infracțiuni privitoare la viața sexuală,

în sesizarea formulată de Guvern se arată că, potrivit art. 198 modificat, actul sexual de orice natură, fie cu un minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani, fie cu un minor între 15 și 18 ani, dacă fapta este săvârșită de persoane având o calitate specială ce le conferă un ascendent asupra minorului, se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani. Pe de altă parte, potrivit art. 200, căruia nu i s-a adus nici o modificare, relațiile sexuale cu un minor de același sex, indiferent de calitatea făptuitorului, se sancționează mai grav, și anume cu pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi. În felul acesta s-a creat o diferență nejustificată de tratament sancționator, pedepsindu-se mai aspru relațiile sexuale între persoane de același sex în raport cu cele între persoane de sex diferit. De asemenea, se susține că prin folosirea în art. 198 a sintagmei „*act sexual de orice natură*”, care încorporează și relațiile sexuale între persoane de același sex, în absența oricărei modificări a art. 200, se ajunge la situații paradoxale. Astfel, actul sexual între persoane de același sex, săvârșit asupra minorului cu vârsta între 15 și 18 ani, este sancționat cu o pedeapsă mai grea atunci când făptuitorul nu are o calitate specială decât în situația în care autorul este tutore sau curator, ori supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator. Mai mult, actul sexual între persoane de același sex, săvârșit asupra minorului cu vârsta între 15 și 18 ani, este sancționat cu o pedeapsă mai grea decât atunci când este săvârșit asupra minorului care nu a împlinit vârsta de 15 ani.

Se mai susține că diferența de tratament stabilită de dispozițiile legale criticate este de natură să ridice probleme și în legătură cu prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportat la art. 8 din aceeași convenție. Se evocă în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că art. 8 din menționata convenție garantează dreptul la respectarea vieții private, care include și aspectele privind viața sexuală (cazul *Dudgeon contra Regatului Unit, 1981*, și cazul *Salgueiro Da Silva Mouto contra Portugaliei, 1999*).

În finalul sesizării se arată că, datorită inadvertențelor, reglementărilor paralele și necorelărilor create, Legea pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal este de natură să determine situații confuze în practica judiciară, în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor art. 197 alin. 1, ale art. 198 alin. 1 și 2 și ale art. 200 din Codul penal. Prin adoptarea acestei legi s-a creat, în materia infracțiunilor privitoare la viața sexuală, o reglementare contradictorie, lipsită de claritate și coerență, care aduce atingere art. 1 alin. (3) din Constituție, conform căruia România este stat de drept.

În conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, pentru a prezenta, în scris, punctele lor de vedere.

Președintele Senatului, în punctul său de vedere, arată, în esență, că Legea pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal are ca obiect de reglementare, în special, răspunderea penală pentru faptele de violență contra persoanei, săvârșite în cadrul familiei. Scopul reglementărilor îl constituie apărarea mai eficientă, prin mijloace de drept penal, a persoanelor care devin victime ale violenței în familie, printre acestea numărându-se nu numai persoanele de sex feminin, ci și persoanele de sex masculin, o pondere importantă având copiii și bătrânii, precum și persoanele cu handicap. În consecință, modificarea și completarea prin noua lege a unor dispoziții din Codul penal vizează în principal infracțiunile de violență în general, indiferent de calitatea victimei, prevăzând o sancționare mai severă a faptelor de lovire sau alte violențe, vătămare corporală, acele tratamente aplicate minorului sau punere în primejdie a unei persoane în neputință de a se îngriji, și numai tangențial vizează modificarea dispozițiilor art. 197 și ale art. 198 alin. 1 și 2 din Codul penal, la care

se referă sesizarea de neconstituționalitate formulată de Guvern. Aceste modificări nu au vizat în nici un fel dispozițiile art. 200 din Codul penal, care se referă la relațiile sexuale între persoane de același sex. Introducerea expresiei „*act sexual de orice natură*” în locul termenului de „*raport sexual*” are ca efect lărgirea sferei persoanelor care pot fi subiecți activi ai infracțiunilor de viol și de act sexual cu un minor, în sensul că aceștia pot fi persoane de orice sex. De aceea, critica privind discriminarea pe criterii de sex nu poate fi primită. Cu privire la modificările aduse art. 197 din Codul penal, în punctul de vedere al președintelui Senatului se arată că se folosește noțiunea de „*act sexual*” în locul celei de „*raport sexual*” pentru a incrimina perversiunile sexuale la care sunt supuse persoanele și care se petrec până la săvârșirea actului sexual propriu-zis și totodată se are în vedere faptul că subiectul pasiv al infracțiunii de viol poate fi nu numai femeia, ci și bărbatul.

Președintele Camerei Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României, punctul de vedere al președintelui Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe asupra obiecției de neconstituționalitate. Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională exercită controlul de constituționalitate asupra legilor înainte de promulgarea acestora, la sesizarea unor subiecte expres și limitativ determinate, printre care figurează și Guvernul.

În sesizarea trimisă Curții Constituționale Guvernul se referă la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal, însă criticile de neconstituționalitate vizează exclusiv modificarea dispozițiilor art. 197 alin. 1 din Codul penal, referitoare la infracțiunea de viol, precum și a celor ale art. 198 alin. 1 și 2 din același cod, referitoare la infracțiunea de act sexual cu un minor.

În aceste condiții Curtea reține că dispozițiile legale care constituie obiectul sesizării de neconstituționalitate au următorul cuprins: „*Codul penal al României, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*”

10. La articolul 197, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„*Actul sexual, de orice natură, cu o altă persoană, prin constrângerea acesteia, sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani. [...]*”

14. La articolul 198, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

„*Actul sexual, de orice natură, cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 15 ani se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani.*”

Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual, de orice natură, cu o persoană între 15—18 ani, dacă fapta este săvârșită de tutore sau de curator, ori de supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosind calitatea sa.“”

Autorul sesizării de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), raportate la dispozițiile cuprinse în art. 4, texte care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*”

— Art. 4: „*(1) Statul are ca fundament unitatea poporului român.*”

(2) *România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.*

Totodată, se consideră că sunt încălcate și acele prevederi ale art. 1 alin. (3) potrivit cărora „*România este stat de drept [...]*”.

În sfârșit, se mai arată că prevederile legale menționate aduc atingere și dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportate la dispozițiile art. 8 din aceeași convenție, texte care prevăd:

— Art. 8: „1. *Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.*

2. *Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.*”;

— Art. 14: „*Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.*”

Guvernul consideră că prin modificarea dispozițiilor art. 197 alin. 1 și a celor ale art. 198 alin. 1 și 2 din Codul penal, constând în înlocuirea termenului de „*raport sexual*” cu acela de „*act sexual de orice natură*”, termen care, în interpretarea sa, îl include și pe acela de „*relații sexuale între persoane de același sex*”, s-a extins sfera actelor sexuale incriminate prin aceste dispoziții, păstrându-se totodată, fără nici o modificare, dispozițiile art. 200 din Codul penal, care incriminează relațiile sexuale între persoane de același sex. Astfel, prin noua reglementare sunt incriminate în condiții diferite relațiile sexuale între persoane de același sex. Din această incriminare, paralelă cu aceea din art. 200 din Codul penal, decurg, în opinia Guvernului, diferențe sub aspectul sferei subiecților activi, ca și diferențe sub aspectul regimului sancționator al unor infracțiuni privitoare la viața sexuală, ceea ce reprezintă, în aceeași opinie, o discriminare pe criteriu de sex și deci o încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, raportate la prevederile art. 4 din Constituție, privitoare la criteriile egalității în drepturi. Așadar, în esență, critica de neconstituționalitate făcută prin sesizare se întemeiază pe interpretarea dată expresiei „*act sexual de orice natură*”, din care se deduce că prin legea de modificare și completare a Codului penal se dă o nouă reglementare relațiilor sexuale între persoane de același sex.

Critica făcută prin sesizarea de neconstituționalitate nu este întemeiată. Din examinarea dispozițiilor art. 197 alin. 1 și a celor ale art. 198 alin. 1 și 2 din Codul penal, astfel cum au fost modificate prin legea criticată și care fac obiectul sesizării formulate de Guvernul României, nu rezultă voința legiuitorului de a modifica, direct sau indirect, dispozițiile art. 200 din Codul penal, privitoare la relațiile sexuale între persoane de același sex. Înlocuirea în textele legale modificate a termenului „*raport sexual*” cu acela de „*act sexual*”, chiar cu caracterizarea „*de orice natură*”, nu justifică interpretarea în sensul că noul termen ar include și pe acela de relații între persoane de același sex, cu atât mai mult cu cât dispozițiile art. 200 din Codul penal, care incriminează și sancționează aceste relații, au rămas nemodificate. Noțiunea de „*act sexual de orice natură*” o include însă pe aceea de „*raport sexual*”, pe care a înlocuit-o, deoarece are o sferă mai mare decât a acesteia. Prin noua reglementare legiuitorul a urmărit să asigure o apărare mai eficientă și mai completă a persoanei sub aspectul

libertății și al integrității fizice și psihice, în legătură cu viața ei sexuală. Astfel, prin dispozițiile art. 197 alin. 1 din Codul penal au fost incriminate și sancționate ca infracțiune de viol nu numai raportul sexual, dar și orice act sexual săvârșit prin constrângere sau profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, chiar dacă nu a avut loc un raport sexual, în accepțiunea anterioară a termenului. Deși legea nu explică înțelesul termenului „*act sexual*”, nu se poate considera că acesta ar avea înțelesul de relație sexuală între persoane de același sex, așa cum se susține în sesizare, înțeles avut în vedere în art. 200 din Codul penal. De asemenea, nici faptul că în noua reglementare nu se mai face referire la „*raportul sexual cu o persoană de sex feminin*”, ci la „*actul sexual, de orice natură, cu o altă persoană*” nu poate fi interpretat în sensul că legea se referă la relații sexuale între persoane de același sex, ci în sensul că autor al actului sexual poate fi nu numai o persoană de sex masculin, ca în redactarea anterioară a textului, dar și o persoană de sex feminin. Modificările aduse dispozițiilor art. 197 alin. 1 din Codul penal vizează noua concepție despre viol, în caracterizarea căruia se folosește noțiunea de act sexual, în locul celei de raport sexual, pentru a se incrimina și perversiunile sexuale la care sunt supuse persoanele și care au loc „*până la săvârșirea actului sexual propriu-zis*”. Totodată s-a avut în vedere faptul că subiectul pasiv al infracțiunii de viol poate fi nu numai femeia, ci și bărbatul.

În același sens urmează să fie interpretat și textul art. 198 alin. 1 și 2 din Codul penal, în noua sa redactare. Faptul că denumirea marginală „*Raportul sexual cu o minoră*” a fost înlocuită cu denumirea „*Actul sexual cu un minor*” nu poate avea decât semnificația că făptuitorul poate fi o persoană de orice sex, iar nu pe aceea că s-ar referi la relații sexuale între persoane de același sex. În ceea ce privește ridicarea vârstei minorului, subiect pasiv al infracțiunii de raport sexual cu un minor, de la 14 la 15 ani, precum și a limitei maxime a pedepsei de la 5 la 7 ani, acestea reprezintă opțiuni ale legiuitorului în cadrul prerogativelor sale constituționale.

Așadar, prin modificarea dispozițiilor art. 197 alin. 1 și ale art. 198 alin. 1 și 2 din Codul penal nu au fost incriminate sub nici o formă relațiile sexuale între persoane de același sex și nici nu s-au creat incriminări paralele cu cele din art. 200 din Codul penal, astfel încât nu se creează inadverențe, reglementări paralele sau necorelări.

Oricum ar fi, potrivit art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată, „[...] *Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției*”.

Astfel, în ceea ce privește afirmația potrivit căreia dispozițiile legale criticate ar contraveni prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 4 din Constituție privitoare la egalitatea în drepturi și la nediscriminarea pe criteriu de sex, se constată că aceasta nu are suport în realitate. Într-adevăr Curtea observă că prin noile reglementări nu se creează discriminări pe criterii de sex, deoarece atât în cazul infracțiunii de viol, cât și în cazul infracțiunii de act sexual cu un minor, atât subiecții activi, cât și subiecții pasivi pot fi persoane de orice sex, iar pedepsele prevăzute sunt identice.

Nu poate fi primită nici afirmația privind încălcarea prevederilor art. 14, referitoare la interzicerea discriminării, text raportat la prevederile art. 8, referitoare la dreptul la respectarea vieții private și de familie, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Această deosebire prin dispozițiile art. 197 alin. 1 și ale art. 198 alin. 1 și 2 din Codul penal, astfel cum au fost modificate, nu se aduce atingere vieții personale și de familie a persoanei, ci sunt incriminate și sancționate faptele care aduc atingere libertății sexuale a persoanei, integrității fizice și psihice a persoanei în legătură cu viața ei sexuală, mai precis: faptele care sunt săvârșite prin constrângerea persoanei sau profitând de imposibilitatea ei

de a se apăra ori de a-și exprima voința sau sunt săvârșite asupra minorilor aflați sub o anumită vârstă, indiferent de calitatea făptuitorului, ori, în sfârșit, sunt săvârșite asupra minorilor de către tutore, curator, supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de această calitate.

De asemenea, prevederile legale criticate nu contravin nici dispozițiilor privitoare la statul de drept cuprinse în art. 1 alin. (3) din Constituție, întrucât astfel de norme juridice stau în puterea legii, care se adoptă de Parlament, conform art. 58 alin. (1) din Constituție.

Având în vedere considerentele expuse în prezenta decizie, dispozițiile art. 1 alin. (3), ale art. 4, ale art. 16 alin. (1) și ale art. 144 lit. a) din Constituție, precum și prevederile art. 13 alin. (1) lit. A.a), ale art. 17 și următoarele din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile art. 1 pct. 10 și pct. 14 din Legea pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal sunt constituționale.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă.

Dezbaterea a avut loc la data de 1 noiembrie 2000 și la ea au participat: Lucian Mihai, președinte, Costică Bulai, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Ioan Muraru, Nicolae Popa, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu și Romul Petru Vonica, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acoperirea unor cheltuieli ale unor instituții și unități de interes public

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 5 alin. (1) lit. d) și j) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordarea unor sume în cuantumul și pentru instituțiile și unitățile publice prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Plata sumelor se asigură din Fondul național de solidaritate, fond special administrat și gestionat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Art. 3. — Sarcina execuției bugetare revine direcțiilor generale de muncă și protecție socială teritoriale.

Art. 4. — Sarcina privind controlul și respectarea legislației referitoare la achizițiile publice revine beneficiarilor și ordonatorilor lor principali de credite.

Art. 5. — Sumele se vor acorda în tranșe, în funcție de disponibilitățile Fondului național de solidaritate și de documentele justificative prezentate.

Art. 6. — În cazul lucrărilor de reparații, amenajări, modernizări și construcții ale instituțiilor de interes public, direcțiile generale de muncă și protecție socială teritoriale vor acorda, de preferință, sumele aprobate furnizorilor și executanților.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Simona Marinescu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
p. Ministrul funcției publice,
Marian Pârjol,
secretar de stat

LISTA

cuprinzând sumele acordate pentru acoperirea unor cheltuieli ale unor instituții și unități de interes public

Nr. crt.	Beneficiarul	Sumele acordate (milioane lei)
1.	Primăria Comunei Comișani, județul Dâmbovița	Școala generală din localitatea Comișani
		Construcția noii școli din localitatea Comișani
2.	Primăria Comunei Mătăsaru, județul Dâmbovița	Satul Tețcoiu
		Școală generală din satul Puțu cu Salcie
		Satul Sălcioara
3.	Primăria Comunei Poiana, județul Dâmbovița	
4.	Primăria Comunei Potlogi, județul Dâmbovița	Comuna Potlogi – satul Românești
		Școlile din satele Românești, Potlogi, Pitaru, Vlăsconi
5.	Primăria Comunei Crevedia, județul Dâmbovița	Școli și grădinițe
6.	Primăria Comunei Slobozia Moară, județul Dâmbovița	
7.	Primăria Comunei Ciocănești, județul Dâmbovița	Școala și grădinița din satul Decindea
8.	Primăria Comunei Cojasca, județul Dâmbovița	Satul Iazu
9.	Primăria Comunei Crângurile, județul Dâmbovița	Satul Pătroaia-Vale
10.	Primăria Comunei I.L. Caragiale, județul Dâmbovița	Colonia Mija
		Școala din localitatea I.L. Caragiale, Școala nr. 1 și Grădinița din satul Ghirdoveni
		Satele I. L. Caragiale și Ghirdoveni
11.	Primăria Comunei Văcărești, județul Dâmbovița	Școala generală din satul Bungetu
		Școlile generale din satele Perșinari și Văcărești
12.	Primăria Comunei Iedera, județul Dâmbovița	
13.	Primăria Comunei Gura Șuții, județul Dâmbovița	Școala din satul Speriețeni
		Grădinița din satul Speriețeni
		Căminul cultural
		Școala din localitatea Gura Șuții
14.	Primăria Orașului Simeria, județul Hunedoara	Școala generală nr. 2
		Grădinița nr. 1
		Grădinița nr. 2
15.	Primăria Orașului Călan, județul Hunedoara	Școli din orașul Călan
16.	Primăria Orașului Călan, județul Hunedoara	Cantina socială
17.	Primăria Comunei Lunca Ilvei, județul Neamț	Dispensarul medical uman din comuna Lunca Ilvei
18.	Consiliul Local al Municipiului Roman, județul Neamț	Cantina de ajutor social din municipiul Roman
19.	Inspectoratul Teritorial de Stat pentru Persoanele cu Handicap al Județului Neamț	Centrul de îngrijire și asistență din municipiul Roman
20.	Inspectoratul Școlar al Județului Neamț	Școala specială din municipiul Roman
21.	Inspectoratul Școlar al Județului Neamț	Școala profesională pentru elevi cu deficiențe mintale din comuna Ștefan cel Mare
22.	Primăria Comunei Izbiceni, județul Olt	Școala din localitatea Izbiceni
23.	Primăria Comunei Poboru, județul Olt	Școli din satele Cornățelu și Seaca
		Dispensarul uman din localitatea Poboru
24.	Primăria Comunei Crâmpoia, județul Olt	Școlile din satele Buta și Crâmpoia
25.	Primăria Comunei Colonești, județul Olt	Școlile din satele Bătăreni, Colonești, Mărunței și Vlaici
26.	Primăria Comunei Scărișoara, județul Olt	Școlile din satele Plăviceni și Scărișoara
		Căminul cultural
27.	Primăria Comunei Potcoava, județul Olt	Liceul teoretic
		Școala generală din satul Potcoava–Fălcoeni
		Școala generală „Târg” din satul Potcoava
		Școala generală din satul Sinești
28.	Primăria Comunei Icoana, județul Olt	Școala generală veche
29.	Primăria Comunei Făgețelu, județul Olt	Școala generală
30.	Primăria Comunei Dobroteasa, județul Olt	Școlile generale din satul Dobroteasa
31.	Primăria Comunei Vișina, județul Olt	Două școli generale

Nr. crt.	Beneficiarul	Sumele acordate (milioane lei)	
32.	Primăria Comunei Gârcov, județul Olt	Școlile generale din satele Gârcov și Ursa	126,0
33.	Primăria Comunei Fărcașele, județul Olt	Școala generală din satul Fărcașele	55,0
		Școala generală din satul Fărcașu de Jos	75,0
		Școala generală din satul Hotărani	80,0
34.	Primăria Comunei Priseaca, județul Olt	Școala generală din satul Buicești	285,2
		Dispensarul din satul Săltănești	112,2
35.	Direcția Generală de Muncă și Protecție Socială a Județului Sibiu	Căminul de pensionari Sibiu	6.000,0
36.	Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a Județului Suceava	Centrul de plasament „Sfânta Maria“ Suceava	50,0
37.	Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a Județului Suceava	Centrul de plasament „Speranța“ Suceava	130,0
38.	Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a Județului Suceava	Centrul de plasament „Dumbrava Minunată“ Fălticeni	150,0
39.	Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a Județului Suceava	Centrul de plasament „George Sidorovici“ Gura Humorului	300,0
40.	Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a Județului Suceava	Centrul de plasament „Iurg Liteanul“ Liteni	150,0
41.	Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a Județului Suceava	Centrul de plasament „Mușatinii“ Siret	140,0
42.	Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a Județului Suceava	Centrul de plasament „Mihail și Gavril“ Solca	180,0
43.	Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a Județului Suceava	Centrul de plasament „Sfântul Gheorghe“ Dolhasca	100,0
44.	Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a Județului Suceava	Centrul de plasament Siret	1.600,0
45.	Inspectoratul Teritorial de Stat pentru Persoanele cu Handicap al Județului Teleorman	Centrul de îngrijire și asistență Olteni	650,0
46.	Primăria Comunei Devesel, județul Mehedinți	Școala și grădinițele din localitatea Devesel	250,0
		Școala și grădinița din satul Scăpău	75,0
		Școala și grădinița din satul Batoți	75,0
		Școala și grădinița din satul Bistrețu	75,0
47.	Primăria Municipiului Orăștie, județul Hunedoara	Școala generală „Dr. Aurel Vlad“, Str. Luminii	512,0
		Școala generală nr. 2, Piața Victoriei	115,0
		Grădinița cu program prelungit nr. 1, Str. Luncii	47,0
		Grădinița „Albă ca Zăpada“, str. Octavian Goga	104,0
		Grădinița „Scufița Roșie“, Str. Pricazului	248,0
		Grădinița româno-germană „Pinochio“, Str. Viilor	20,0
		Grădinița „Lizuca“, Str. Grădinarilor	173,0
		Grădinița „Prichindelul“, Str. Luminii	191,0
48.	Episcopia Buzăului	Parohia Sfântul Nicolae Stroe, str. Duiliu Zamfirescu nr. 23, municipiul Focșani	600,0

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
